

Maria Oppelaar gaat met haar Troubadourkar met instrumenten door het ziekenhuis.

Monica Tijdink van Stichting Muziekids.

Jens Dijkstra vergeet achter de piano dat hij een ernstige ziekte heeft.

Danylo en zijn vader vinden afleiding in de Muziekids Studio.

REPORTAGE In Muziekids Studio's vinden kinderen troost en afleiding

Achter de piano vergeet Jens dat hij ernstig ziek is

In Muziekids Studio's in ziekenhuizen vinden vaak ernstig zieke kinderen afleiding door muziek te maken of te luisteren. De droom van de Hilversumse stichting Muziekids is een muziekruimte in ieder ziekenhuis in Nederland.

Susanne van Velzen
svan.velzen@mediatuis.nl

Hilversum ■ Jens loopt in een rechte lijn naar de hoek van de studio en kruipt achter de witte vleugel. Zijn vingers vinden razendsnel de toetsen, hij speelt met een souplesse waar de aanwezigen kippenvol van krijgen. Studioleider Loïs Geijtenbeek en stagiaire muziektherapie Maria Oppelaar pakken een microfoon en zingen met hem mee achter de vleugel. Jens lacht van oor tot oor.

Afleiding

Pianospelen is al jaren de grote liefde van Jens Dijkstra (18). Het is een fijne afleiding tijdens zijn intensieve bezoeken aan het Prinses Máxima Centrum voor kinderoncologie in Utrecht. Als het even kan duikt hij dan de speciale Muziekids Studio in.

Vandaag is hij met zijn ouders vanuit zijn woonplaats Dronrijp in Friesland naar het ziekenhuis gekomen voor een controle. „Hij krijgt straks een belangrijke scansuitslag. Zijn halfjaarlijkse controle is op zijn verzoek iets vervroegd omdat hij pijn voelde”, vertelt Jessica Dijkstra.

Tumoren

Jens heeft neurofibromatose type 2 (NF2) een zeldzame aandoening waarbij (goedaardige) tumoren in zijn hoofd en rug onvoorspelbaar groeien. „Ik ben ermee geboren,

maar het is pas op mijn zesde ontdekt”, vertelt Jens. Als gevolg van een tumor op zijn gehoorzenuw heeft hij gehoorverlies. Ook zijn zicht is beperkt door een tumor die ontdekt werd achter zijn oog. „Ik ben in 2011 geopereerd aan die hersentumor, 4,5 jaar geleden heb ik chemo's gehad om de groei van de tumoren te remmen.”

Dat betekende voor Jens en zijn ouders zes weken lang vijf dagen in de week op en neer reizen tussen Friesland en Utrecht. „Ik probeerde elke dag hier de muziekstudio te bezoeken om piano te spelen of even hoi zeggen. Tenzij ik echt kapot was. Ziek zijn zit altijd in mijn hoofd, letterlijk en figuurlijk”, grijnst Jens. „In de studio is die ziekte even uit mijn hoofd, hier kan ik lekker ontspannen.”

Verdriet

Loïs Geijtenbeek (26) is een van de vier studioleiders van de Armin van Buuren Muziekids Studio in het Prinses Máxima Centrum. Zeven dagen in de week kunnen kinderen en hun familieleden die voor een behandeling in het ziekenhuis zijn hier muziek maken en luisteren. In drie ziekenhuizen (Almere, Tilburg en Utrecht) zijn Muziekids Studio's. In zes andere ziekenhuizen staan permanente muziekruimtes gepland. Hier wordt nu al met Muziekids trolleys gewerkt. „Muziek is dé manier voor jonge patiëntjes om hun pijn, verdriet en het gemis van familie even te kunnen vergeten”, vertelt Geijtenbeek.

De kleurrijk ingerichte studio in Utrecht staat vol instrumenten. Een vleugel en een professioneel drumstel. Er zijn gitaren, een keyboard, een uitgebreide dj-set met discolampen en tientallen kleine instrumenten. De grote ruimte (120 vierkante meter) is opvallend spic en span. „De kinderen zijn kwetsbaar door hun ziekte dus alles moet heel schoon zijn. Daar hebben ziekenhuizen terecht strenge protocollen voor”, legt Monica Tijdink van de Stichting Muziekids uit. De Hilversumse organisatie, opgericht door Robbert de Vos van Robberts Guitars en muziekschool Robberts, is de motor achter de muziekstudio's in ziekenhuizen.

René Froger

Tijdink is vanaf het eerste uur betrokken bij de studio's die allemaal een bekende Nederlandse artiest als naamgever annex ambassadeur hebben. De eerste studio, de René Froger Muziekids Studio, opende in 2010 in ziekenhuis Tergooi in Blaricum.

Als spin in het web komt Tijdink regelmatig in alle studio's en ziet dan hoe kinderen genieten van muziek. „Kinderen vervelen zich soms het rambam, ze moeten de hele dag wachten op een arts. Dan is het zo fijn dat ze afleiding kunnen vinden in muziek. Je hoeft echt geen instrument te kunnen bespelen om hier het podium op te stappen. En ouders, broertjes en zusjes kunnen gewoon meekomen. Graag zelfs. In de studio in Tilburg kwam een keer een jongetje binnen

Danylo leeft op als hij met Loïs muziek maakt.

FOTO'S MARGOT BRAKEL FOTOGRAFIE

dat flink ging rammen op het drumstel. Mijn vader is hier net doodgegaan aan kanker, vertelde hij. Dan is muziek een uitlaatklep.”

Het effect van muziek op kinderen is groot. „Muziek verlaagt je bloeddruk, het haalt je uit je hoofd. Spelen kan ook helpen bij fysiek herstel. Soms komt de fysiotherapeut hierheen om met een stok op een drumstel te slaan. Dat is leuker dan een saai oefening. Een meisje dat onder een tractor was gekomen heeft weer leren praten door te zingen. Dat muziek impact heeft op het herstelproces is allang bewezen. Er wordt nu ook onderzoek gedaan wat muziek kan doen voor vroeggeboren kinderen”, vertelt Tijdink.

Nieuwsgierig stapt Danylo (3) de studio binnen. Zijn hoofdje is kaal,

een slangetje in zijn neus wordt met een pleister op zijn wang op zijn plek gehouden. Zijn ogen beginnen te stralen als hij het drumstel ziet. Hij rent er naartoe, zijn vader duwt een zware infuusstandaard achter hem aan. Loïs Geijtenbeek zet een koptelefoon op zijn hoofd en geeft de kleine man twee drumstokjes.

Leukemie

Moeder Anya (33) Monastyrsky komt op pantoffels de studio binnen. Het gezin is halsoverkop vanuit Oekraïne naar Nederland gekomen om de acute leukemie van Danylo te behandelen. „De dokter vertelde dat een stamceltransplantatie misschien nodig is en dat was in Oekraïne onmogelijk. Het is een zware tijd”, zucht Anya.

„Danylo is nu met zijn derde blok met chemotherapie bezig. Hij krijgt er in totaal vijf. Dan wordt een puntje gedaan om te kijken hoe zijn bloed is. En bepaald of een transplantatie nodig is.”

Blauwe plekken

Een paar maanden geleden werd de acute leukemie vastgesteld. „Hij was moe en wilde niets eten en drinken. Ook had hij pijn in zijn benen. Overal had hij rode en blauwe plekken. Via Polen zijn we naar Nederland gereisd voor de behandeling.”

Het gezin verblijft in de opvang in het provinciehuis in Utrecht. „We zijn liever in het ziekenhuis. Hier hebben we meer rust. Danylo vindt het heerlijk om muziek te maken.”

Studiobegeleider Loïs vertelt dat het onmogelijk is om haar werk zonder emoties te doen. „Sommige gezinnen zie je jaren. En als je een kindje dan ineens heel lang niet ziet weet je niet altijd of het goed of slecht nieuws is. En soms zie je iemand na jaren terug in het ziekenhuis. Is dat voor controle of is er weer iets gevonden? Mooie momenten zijn er ook. Als ze hun laatste behandeling hebben gehad komen ze hier met het hele gezin om de bel te luiden. Van de laatste ronde maken we een feestje.”

Bijzonder verhaal

De 18-jarige Jens Dijkstra speelt in afwachting van de uitslag van zijn tussentijdse scan een nummer van Francesco Parrino. Hij is gek op de muzikant. Thuis in Friesland heeft

Artiesten verbonden aan studio's

De Hilversumse Stichting Muziekids opende in 2010 de eerste muziekstudio in ziekenhuis Tergooi in Blaricum. Inmiddels zijn ze er ook in Tilburg, Utrecht en Almere.

Op korte termijn komen daar nog zes locaties bij, waaronder een studio in het Spaarne Gasthuis in Haarlem. De Studio in Tergooi verdwijnt met de opening van het nieuwe ziekenhuis in Hilversum op 20 mei, wegens gebrek aan ruimte.

Alle studio's hebben een muzikale naamgever die een lokale band heeft met het ziekenhuis en ambassadeur is. René Froger is gekoppeld aan Tergooi, Giel Beelen aan het Spaarne Gasthuis, Guus Meeuwis aan het Elisabeth in Tilburg, John Ewbank aan het Emma Kinderziekenhuis in Amsterdam en Armin van Buuren aan het Prinses Máxima Centrum in Utrecht.

In een aantal andere ziekenhuizen waar geen ruimte is voor een permanente studio rijden zogeheten Troubadourtrolley's van Muziekids rond. Een grote kar met instrumenten die naar de patiëntjes toe gaat.

De Muziekids Studio's zijn volledig afhankelijk van sponsoracties en donaties. Monica Tijdink van Stichting Muziekids. „Jeroen van der Boom (die zijn naam gaat verbinden aan de Muziekids ruimte in het WKZ in Utrecht; red.) hoorde Jens hier drie jaar geleden spelen. Hij was onder de indruk van zijn spel. Je doet me aan mezelf denken, zei hij tegen Jens en vroeg of hij een piano had. Nee dus, alleen een keyboard. Zes weken later werd er bij ons thuis een piano bezorgd. We waren stomverbaasd. Ik vroeg of die mischien van Jeroen van der Boom kwam. Dat wist de bezorger niet. Ik heb een mail gestuurd om hem te bedanken en kreeg een reactie van zijn vrouw. We doen dit heel graag, schreef ze. Fantastisch toch?”

Info: www.muziekids.nl

„ Een meisje dat onder een tractor kwam, leerde praten door te zingen